

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 2219/13

לפני: כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט מ' מזוז

העותר: משה בוסני

נגד

המשיבים: 1. ועדת העררים לפי סעיף 11 לחוק התגמולים
לנפגעי פעולות איבה
2. הרשות המאשרת לפי סעיף 10 לחוק התגמולים
לנפגעי פעולות איבה
3. המוסד לביטוח לאומי
4. היועץ המשפטי לממשלה

עתירה למתן צו על תנאי

תאריך הישיבה: י"ח בכסלו תשע"ו (30.11.15)

בשם העותר: עו"ד אבי רימון

בשם המשיבים: עו"ד אבי מיליקובסקי

פסק-דין

לאחר שעינו בעתירה על נספחיה ובתגובת המשיבים 2-4, ולאחר ששמענו את טיעוני בא-כוח העותר בדיון שנערך לפנינו, הגענו לכלל מסקנה כי דין העתירה להידחות.

אנו בדעה כי לשון חוק התגמולים לנפגעי פעולות איבה, התש"ל-1970 ותכליתו מייחדים את התגמולים מכוחו לנפגע ישיר שנכח באופן פיזי בזירת אירוע האיבה, ולנפגע זה בלבד.

אין מקום להרחיב בהכרעה שיפוטית ובדרך פרשנית את מעגל הזכאים לתגמולים מכוח החוק, ובפרט בהתחשב בכך שהמחוקק בחר לקבוע דרכי תגמול וסיוע שונות לבני משפחתו של נפגע איבה, ובכך יצר, למעשה, הסדר שלילי באשר לאפשרות הכללתם של נפגעי איבה משניים במניין הזכאים הנופלים בקטיגוריית הנפגעים הישירים.

נוכח עמדת המדינה בסוגיית ההוצאות, בהינתן שינוי העמדה המשפטית מטעמה, על אף דחיית העתירה אנו מורים למשיבים 2-4 לשאת בהוצאות העותר בסך 30,000 ש"ח.

ניתן היום, י"ח בכסלו התשע"ו (30.11.2015).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט